

Теоретики та науковці Ю. Б. Іванов та Л. М. Карпов у своїх працях розглядають адміністрування податків, як: «комплекс дій адміністративного характеру, що здійснюються контролюючими органами для забезпечення справляння податків та зборів» [3, с. 11]. Науковці у своїх напрацюваннях не повною мірою розкривають суть даної дефініції, це в свою чергу пов'язано з тим, що до справляння податків відносяться не тільки контролюючі органи, а й органи з розробки податкової політики.

Видатний вітчизняний науковець В. Л. Андрущенко розглядає категорію податкового адміністрування взагалі з позицій соціального управління, а саме як: «управління людьми і подіями у сфері оподаткування через ієрархічно структуровані рішення представницьких органів та дії відповідних виконавчо-владних установ» [4, с. 28]. Автор вдало підкреслює, що безумовно основними учасниками процесу адміністрування податків та зборів є люди, які безпосередньо беруть участь в економічних відносинах з державою з приводу формування централізованих фондів грошових коштів держави за допомогою оподаткування.

Враховуючи, що головною метою адміністрування податків є забезпечення наповнення державного бюджету, то російський учений А. А. Журавлев пропонує вживати для позначення відповідної діяльності державних органів поняття «бюджетно-податкове адміністрування», яке, на його думку, є більш «системним». При цьому автор відзначає, що бюджетно-податкове адміністрування відображає взаємодію категорії податків і категорії бюджету (бюджетної системи); воно поширює сферу адміністрування на всю дохідну частину бюджету, і не лише державного, а й місцевих бюджетів [5, с. 76].

Отже, проведене дослідження дозволяє сказати, що у фінансовій теорії не вироблено єдиного підходу щодо трактування поняття «адміністрування податків». Проте, на наш погляд, під адмініструванням податків варто розуміти сукупність функцій та дій уповноважених контролюючих органів стосовно справляння податків і зборів, а також дотримання контролю за податковим законодавством. При цьому функціональні можливості даного процесу залежать насамперед від змісту та обсягів реалізації елементів адміністрування.

Література

1. Адміністрування податків, зборів, платежів : навч. посіб. / В. П. Хомутенко, І. С. Луценко, А. В. Хомутенко. – Одеса : «Атлант», 2015. – 314 с.
2. Мельник В. М. Оподаткування : наукове обґрунтування та організація процесу : монографія / В. М. Мельник. – К. : Комп'ютерпрес, 2006. – 277 с.
3. Адміністрування податків : навч. посіб. / Ю. Б. Іванов, Л. М. Карпов, К. В. Петросянц ; за заг. ред. Ю. Б. Іванова. – Харків : ХНЕУ, 2005. – 276 с.
4. Андрущенко В. Л. Фіскальне адміністрування як наука і мистецтво / В. Л. Андрущенко // Фінанси України. – 2003. – № 6. – С. 28.
5. Журавлев А. А. Эффективность бюджетно-налогового администрирования / А. А. Журавлев // Экономист. – 2008. – № 6. – С. 75-83.

УДК 336.22.02(477)

ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ ЗАСАДИ ПОДАТКОВОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ

Назарук І. – ст.4 курсу, гр. Фвн-41

Науковий керівник – к.е.н, викладач Волошук Р.С.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Податкова система України за період становлення незалежності зазнавала багатьох змін у порядку та принципах оподаткування. На кожному етапі розвитку держави визначальними є різні принципи оподаткування. Але незаперечним є факт неможливості існування суспільства без податкової політики.

Так, на думку В. Федосова, В. Опаріна та С. Львовичкіна: «Податкова політика – це діяльність держави у сфері встановлення і стягнення податків, зокрема, з формування державних доходів за рахунок постійних податків та тимчасових позик джерел встановлення видів податків, платників, об'єктів, ставок, пільг, термінів і механізму зарахування». За економічним змістом це визначення досить вдале, але в ньому не проявляються соціальні ознаки податкової політики, а також зовсім незрозуміло, чому до податкової політики відноситься діяльність держави щодо формування державних доходів за рахунок тимчасових джерел, тобто позик [2, с.96].

Податкова політика визначає головні принципи діяльності контролюючих органів відповідальних за забезпечення надходжень коштів до бюджету, регулює відносини держави та платників. Головним важелем впливу податкової політики є податкова система, що є сукупністю принципів оподаткування, контролю за сплатою податкових надходжень, є регулятором економічних відносин в країні.

На сьогодні проведені значні зміни у податковій політиці, головними з них є:

1. Відмінена щомісячна авансова сплата податку на прибуток і запроваджено щоквартальне декларування податку на прибуток;

2. Щодо податку на доходи фізичних осіб – введена єдина ставка 18% замість колишніх 15 і 20;

3. У сплаті акцизного податку передбачені зміни з приводу запровадження системи електронного адміністрування реалізації пального та введення акцизної накладної, як обов'язкового електронного

документу, який складатиметься при здійсненні всіх операцій з реалізації пального на внутрішньому ринку;

4. Сплатою єдиного податку передбачено збільшення максимальної величини бази нарахування єдиного внеску, яка дорівнює двадцяти п'яти розмірам прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом, на яку нараховується єдиний внесок, а також виключено з платників єдиного внеску найманих працівників [3].

Податкова політика повинна сприяти інвестиційним процесам в економіці України з метою розширення виробничих процесів, освоєння нових технологій. Щоб забезпечити сприятливі умови для банківського кредитування, інвестування, збільшення податкових надходжень потрібно застосувати стимулювання потрібно застосовувати стимулювання виробництва за рахунок зниження податкових ставок, якщо платник дотримується таких умов: впровадження нових прогресивних технологій, зростання показників виробництва, розширення виробничих процесів.

Але при цьому слід дотримуватися принципу справедливого розподілу податкового навантаження між

легально працюючими платниками та підприємствами, які працюють у тіньовій економіці. Головним принципом податкової політики повинна бути неухильність у покаранні винних за умисне ухилення або приховування об'єкта оподаткування та застосування заходів із недопущення порушень в подальшому.

Важливим для оптимізації податкової системи є дотримання умов економічних наслідків сплати та несплати податків. Розміри штрафних санкцій за невиконання вимог податкового законодавства повинні значно перевищувати розміри економічних вигод від цих правопорушень. При зростанні ставок оподаткування, введення в дію нових податків збільшуються умови потенційного економічного ефекту від несплати податків, стає можливим відтік фінансових ресурсів підприємств у тіньовий сектор економіки.

Податкова політика може своєю діяльністю також впливати на загальноекономічне та політичне становище в країні. Від раціональних дій податкової політики у регулювання взаємовідносин із підприємствами, щодо податкових надходжень до бюджету, залежить забезпечення умов розвитку у відповідності до законів ринкової економіки [1].

Література

1. Славінська М. О. Критерії оцінювання ефективності функціонування альтернативних систем оподаткування / М. О. Славінська [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [//dspace.oneu.edu.ua/jspui/bitstream](https://dspace.oneu.edu.ua/jspui/bitstream).
2. Панченко В. І. Податкова політика як засіб впливу на фінансово економічні процеси в Україні / В. І. Панченко // Актуальні проблеми економіки. – 2006. – №9. – С. 94-100.
3. Податкові зміни – 2016 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://sta-sumy.gov.ua/baneryi/podatkovy-zmini-2016>.

УДК 351.713.078.3:[336.226.1:658]

ОСОБЛИВОСТІ АДМІНІСТРУВАННЯ ПОДАТКУ НА ПРИБУТОК ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ

Плахотнюк Р. – ст. 4 курсу, гр. Фвн-42

Науковий керівник – к.е.н, викладач Волощук Р. Є.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Податок на прибуток підприємств вважається одним з основних в системі державних доходів багатьох країн світу. Цей податок є платою з боку виробництва за сприятливі умови господарювання, тобто вилучаючи частину доходів юридичних осіб, держава гарантує їм ефективніше використання капіталу, що залишається в їх розпорядженні. Його частках в доходах бюджетів різних країн різняться, проте, роль в розвитку економіки, у формуванні ефективної податкової системи держави, поза сумнівом, велика. Податок на прибуток підприємств традиційно відноситься до тих податків, які утворюють поняття «фіскальної» економіки, яка передбачає економічну діяльність держави з метою отримання і використання ресурсів або фондів, необхідних для надання державних послуг.

Податок на прибуток підприємств залишається одним з основних джерел формування доходної частини бюджету держави, при обчисленні якого виникає багато спірних питань, що призводять до недоїмок, а, отже, і до зменшення надходжень до бюджету. Для усунення вказаних проблем адміністрування податку має бути ефективним. Ефективність повинна полягати не лише у збільшенні надходжень податку, а й у створенні всіх умов роботи

фіскальними органам і сприянню ефективної діяльності платників податку.

Протягом останніх років з метою стабілізації та збільшення надходжень від податку на прибуток підприємств до зведеного бюджету вживалися заходи щодо покращення його обчислення та адміністрування. Зокрема, з прийняттям Податкового кодексу України важливим нововведенням в оподаткуванні податком на прибуток підприємств є скасування «правила першої події» при формуванні доходів і витрат та максимальне наближення об'єкта оподаткування до фінансового (бухгалтерського) прибутку. Для цього при визначенні доходів і витрат застосовується методологія розрахунку прибутку, визначена нормами Положень (стандартів) бухгалтерського обліку [1, с.364].

Суттєве зниження ставок податку на прибуток підприємств стало одним з головних у Податковому кодексі. Однак, формальне скорочення податкового навантаження на підприємства ще не означає появу серйозних інвестиційних стимулів. Українська влада вирішила йти у фарватері світових фіскальних тенденцій. Було обрано шлях поступового зменшення ставки податку на прибуток. Зокрема з 1 квітня 2011 року ставка податку на прибуток відповідно до